

ПРИЈЕМА: 29. 02. 12			
Орг. јед.	Број	Правилник	Вредност
03	501		

**НАСТАВНО - НАУЧНОМ ВЕЋУ
ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ**

Предмет: Извештај Комисије о оцени подобности теме за израду докторске дисертације „Судска заштита субјективних права интелектуалне својине“ коју је пријавила Свјетлана Ивановић

На предлог Наставно–научног већа Правног факултета Универзитета у Крагујевцу (одлука број 131/13 од 26. 01. 2012. године), Веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу, одлуком бр. 62/21 од 14. 02. 2012. године, именовало нас је за чланове Комисије за оцену подобности теме за израду докторске дисертације „Судска заштита субјективних права интелектуалне својине“ коју је пријавила кандидат **Свјетлана Ивановић**. У том својству, на основу увида у документацију коју је кандидат приложио уз пријаву а сходно члану 46, став 4 Статута Универзитета у Крагујевцу, члана 4, став 4 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације Универзитета у Крагујевцу, члана 54, став 3 Статута Правног факултета Универзитета у Крагујевцу и члана 29 Правилника о докторским студијама Правног факултета у Крагујевцу подносимо следећи:

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски подаци кандидата

Свјетлана Ивановић рођена је 25.10.1982. године у Бијељини. Са одличним успехом је завршила основну школу у Угљевику и гимназију у Бијељини. Правни факултет Универзитета у Источном Сарајеву уписала је 2001. године, а дипломирала је маја 2006. године. У току студија остварила је просечну оцену 9,24. Школске 2006/2007. уписала је мастер академске студије на Правном факултету Универзитета у Београду, Трговинскоправни (пословноправни) модул. Мастер рад „Право на ревизију уговорних одредаба о висини ауторског хонорара“ под менторством проф. др Слободана Марковића одбранила је 21. марта 2008. године. Докторске студије - привредноправни смер уписала је школске 2009/2010. године на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу.

У првој и другој години докторских студија, положила је све испите и испунила све обавезе предвиђене Правилником о докторским студијама Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

Од 01. 01. 2007. ради као асистент на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву. У звање асистента изабрана за ужу привредноправну научну област и то за предмет Ауторско право и Право индустријске својине. 01.06.2010. године изабрана је у звање вишег асистента. Изводи вежбе на предметима Право интелектуалне својине, Компанијско право и Пословно право.

Служи се енглеским и руским језиком. Удата је и има двоје деце.

Кандидат Свјетлана Ивановић објавила је следеће радове:

1. *Проширено колективно остваривање ауторског права*, у: *Право и привреда*, год. 48, бр. 4-6 (2011), стр. 996-1011;
2. *Колективно остваривање ауторског и сродних права у Босни и Херцеговини*, у: „Актуелност и значај људских права и слобода“, Зборник радова Правног факултета у Источном Сарајеву, Источно Сарајево, 2011. год., стр. 366-394;
3. *Право покајања у свјетлу новог Закона о ауторском праву у Босни и Херцеговини*, у: *Годишњак Правног факултета у Источном Сарајеву*, год. 1, бр. 1 (2010), стр. 156-174.

Кандидат Свјетлана Ивановић учествовала је на више научних и стручних скупова и семинара посвећених заштити и остваривању права интелектуалне својине и то:

1. „Актуелност и значај људских права и слобода“, Научни скуп одржан на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, Пале, 2010. год.;
2. „Регионална конференција о настави интелектуалне својине на високошколским установама“- учешће са рефератом о настави интелектуалне својине у Босни и Херцеговини. Конференција је одржана у оквиру ИПА регионалног пројекта за интелектуалну својину за земље западног Балкана и Турску, Београд, 2010. год.;
3. *Мадридски систем за међународну регистрацију жигова и Хашки систем за међународну регистрацију индустријског дизајна*“, семинар у организацији Свјетске организације за интелектуалну својину (WIPO), Сарајево, 2009. год.;
4. *Изградња капацитета за заштиту интелектуалног власништва у Босни и Херцеговини*“, Завршна конференција EUIPR пројекта, Сарајево, 2009. год.;
5. *Допринос проф. др Славице Крнете развоју грађанскоправне мисли*“, Научни скуп у организацији Правног факултета у Сарајеву и Академије наука и умјетности БиХ, Сарајево, 2007. год.;
6. *Примјена Закона о парничном поступку у Босни и Херцеговини и региону*“, Научни скуп у организацији Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, 2007. год.

2. Радни наслов теме, предмет и хипотезе докторске дисертације

2. 1. Радни наслов докторске дисертације

Кандидат је пријавио докторску дисертацију под радним насловом: „**Судска заштита субјективних права интелектуалне својине**“

2. 2. Предмет истраживања

Предмет докторске дисертације је „**Судска заштита субјективних права интелектуалне својине**“. Субјективна права интелектуалне својине су права која појединци стичу поводом стварања одређених нематеријалних добара, као предмета заштите (проналазака, ауторских дела, дизајна, ознака које се користе за обележавање робе и услуга, топографија интегрисаног кола, ознаке географског порекла, нове биљне сорте, интерпретације и Know-how). Такође, права интелектуалне својине чине и фонограми, видеограми, емисије и базе података.

Историјски посматрано, право интелектуалне својине је настало ради заштите интереса појединача и творевина њиховог ума. Временом, све више је растао

економски значај интелектуалне својине у функцији привредног развоја, тако да је данас интелектуална својина постала најскупља роба на светском тржишту. Вредност нематеријалних добара представља значајан део имовине најразвијенијих компанија. Захваљујући вредности ових добара и њиховом карактеру, она постају погодна за присвајање од стране неовлашћених лица. Заинтересована лица, присвајајући резултате туђег рада, интелектуалног напора, уложеног новца, знања и креативности врше тзв. „крађу интелектуалне својине“, односно, повреду субјективних права интелектуалне својине. Повреда субјективних права интелектуалне својине постоји увек када се предмет заштите интелектуалне својине користи без правног основа (закона, уговора или наслеђивања). Појавом и развојем нових технологија, стално се усавршавају могућности за неовлашћеним искоришћавањем предмета у којима су материјализовани предмети заштите појединих права интелектуалне својине.

За означавање повреде права интелектуалне својине међународно су прихваћени термини кривотворење и пиратерија. Пиратерија означава неовлашћено коришћење ауторских дела и предмета сродних права, а кривотворење се односи на неовлашћену производњу и промет робе којом се повређују туђи патент, жиг, индустријски дизајн, ознака порекла или топографија интегрисаног кола. Према подацима *Светске организације за интелектуалну својину*, губици због кривотворења и пиратерије на међународном нивоу се изражавају у милијардама долара. Неовлашћеним коришћењем туђих права интелектуалне својине не само да се повређују туђа субјективна права, већ се наноси огромна штета и друштвеној заједници првенствено у виду губитка значајног дела фискалних прихода. Посебно забрињава чињеница да се кривотворењем-повредом права интелектуалне својине оштећује здравље па и проузрокује смрт људи јер се кривотворе лекови и медицинска средстава.

Користећи добар глас и репутацију препознатљивих и познатих знакова разликовања (било да су заштићени жигом или не), потрошачи се свесно доводе у заблуду у погледу порекла или других особина производа. Производња и продаја фалсификованих производа, којима се повређују права интелектуалне својине, показале су се као врло уносне и профитабилне активности које наносе штету како на националном, тако и на нивоу светског тржишта. Данас су ове делатности организоване на међународном нивоу. Нарочито забрињава чињеница да нелегална производња и дистрибуција заштићених производа представља добро организовану криминалну активност и тако добија елементе организованог криминала.

С обзиром на наведено, један од кључних проблема данашњице је проблем адекватне заштите права интелектуалне својине. Предуслов за решавање овог проблема је постојање добре законске основе. Под претпоставком да та основа постоји, преостаје питање спровођења закона и других прописа у пракси. Актуелност наведеног проблема и потреба да се на целовит начин приступи истраживању облика заштите субјективних права интелектуалне својине, определили су тему рада.

Предмет истраживања, поред уводног и закључног дела биће обрађен кроз пет делова-поглавља.

У првом делу биће дефинисан појам права интелектуалне својине, у објективном смислу и појам субјективних права интелектуалне својине. У овом делу неопходно је у најкраћим цртама осврнути се на предмет заштите, односно објекте права поводом којих се стичу субјективна права интелектуалне својине, начин стицања појединих субјективних права интелектуалне својине, њихову садржину и ограничења. Једно од питања о коме се у правној теорији највише дискутовало јесте

питање правне природе субјективних права интелектуалне својине. Из тих разлога у овом делу рада, један део простора биће посвећен одређивању правне природе субјективних права интелектуалне својине.

Други део рада биће посвећен међународноправним оквирима заштите субјективних права интелектуалне својине, као и актима ЕУ релевантним за тему рада. У овом делу рада, након кратког приказа најзначајнијих међународних конвенција које уређују заштиту појединих права интелектуалне својине, нарочита пажња биће посвећена Споразуму о трговинским аспектима права интелектуалне својине (даље: TRIPS) *Agreement on Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights-TRIPS*). TRIPS је документ који данас представља најзначајнији међународни извор права интелектуалне својине. TRIPS је међународни документ који прописује високе стандарде заштите права интелектуалне својине, које државе чланице Светске трговинске организације (даље: СТО) али и оне које претендују да то постану, морају обезбедити својим националним законодавством. Значај овог документа, када је реч о адекватној заштити права интелектуалне својине, је у следећем: Прво, ниједна држава не може постати чланица СТО а да не буде чланица TRIPS. С обзиром да је чланство у СТО примарни циљ сваке државе, то се питање приступања TRIPS не поставља. Друго, TRIPS поставља високе стандарде заштите, остављајући при томе државама чланицама „слободу“ којим одредбама свог националног законодавства ће обезбедити адекватну заштиту права интелектуалне својине на својој територији. Треће, и најважније је то што је одредбама TRIPS предвиђено да се према држави чланици која не обезбеђује адекватну заштиту права интелектуалне својине на својој територији могу предузети економске санкције, што је и највећа гаранција да ће се овај акт поштовати. Такође, у овом делу рада одговарајући простор биће посвећен анализи регулативе Европске уније (даље: ЕУ) релевантне за адекватну заштиту субјективних права интелектуалне својине. У том смислу посебно је значајна Директива ЕУ бр. 48/2004 о поштовању права интелектуалне својине и Правило о царинским мерама са робом којом се повређују права интелектуалне својине.

Трећи део рада биће сконцентрисан на грађанскоправну заштиту субјективних права интелектуалне својине. Права интелектуалне својине су превасходно приватна права. С тога у случају повреде права, субјект права чије је субјективно право угрожено или повређено има право на одговарајућу грађанскоправну заштиту. Средства грађанскоправне заштите субјективних права интелектуалне својине су тужбе. Специфичност ових права налаже и посебна правила и извесна одступања од општих правила грађанског права. Законима, којима су регулисана поједина права интелектуалне својине, предвиђени су тужбени захтеви који се могу истаћи у случају повреде права. Дефинисање повреде права је питање које претходи анализирању појединачних тужбених захтева, који су на располагању лицима овлашћеним за подношење тужбе. Сагледавањем појединих тужбених захтева отварају се неки од највећих проблема у пракси заштите права, који изазивају и велике теоријске дилеме. У овом делу рада ће бити истраживане специфичности тужбених захтева који стоје на располагању лицима чија су субјективна права интелектуалне својине повређена. Предмет анализе биће решења предвиђена у законима бивших југословенских република. Такође, биће анализирани међународни стандарди заштите, посебно одредбе TRIPS које прописују стандарде грађанскоправне заштите, које национална законодавства треба да усвоје. Исто тако, у овом делу рада посебан акценат ће бити стављен на упоредноправни приказ решења предвиђених у појединим државама које имају развијен и ефикасан систем судске заштите права интелектуалне својине. На основу добијених резултата из упоредно-

правних решења и позитивних искустава других држава, издвојиће се најзначајнија решења која могу бити примењена и на нашим просторима, не занемарујући правну традицију и дате друштвене околности.

Четврти део рада биће посвећен управноправној заштити права интелектуалне својине. Уско посматрано, управноправна заштита није судски облик заштите. Међутим, када су у питању субјективна права интелектуалне својине, овај облик заштите испољава се кроз два вида.

Први вид односи се на поступак стицања свих субјективних права индустријске својине. Други вид управноправне заштите односи се на заштиту субјективних права интелектуалне својине од стране органа управе, царинских и инспекцијских органа. Субјективна права индустријске својине стичу се у одговарајућем управном поступку код надлежног органа за интелектуалну својину. У питању је посебан управни поступак који је по много чему специфичан у односу на општи управни поступак. Ради се о строго формалном, дуготрајном и надасве скупом поступку. С обзиром да је исход поступка признање или непризнавање субјективног права, неопходно је обезбедити могућност преиспитивања одлуке управног органа од стране надлежног суда. Све одлуке управних органа подложне су преиспитивању пред судом у управном спору. То је један од стандарда који је садржан у TRIPS а који су државе чланица СТО али и оне које претендују да то постану обавезне да обезбеде националним законодавством. У овом делу рада посебан простор биће посвећен двостепености одлучивања у поступку за признавање појединих субјективних права индустријске/интелектуалне својине. За разлику од ранијег периода, данас је двостепеност углавном предвиђена већином националних прописа који уређују поступак за признање појединих субјективних права индустријске/интелектуалне својине. Ипак, иако двостепеност постоји, разлике постоје у погледу органа који конкретно одлучује по жалби на управне акте донете у првостепеном поступку. Пошто жалбени орган одлучује о изузетно сложеним питањима везаним за специфичне предмете заштите, изузетно је значајно у чијој надлежности је решавање по жалби. То нарочито долази до изражаја у патентном праву, јер службена лица управе за интелектуалну својину која одлучују о испуњености услова за признање права су по правилу стручњаци из различитих струка: медицине, фармације, биотехнологије, пољопривреде, машинства, електротехнике, електронике и разних других области технике у патентноправном значењу.

Други вид управноправне заштите огледа се кроз заштиту субјективних права интелектуалне својине од стране царинских и инспекцијских органа. Наиме, у складу са одредбама TRIPS и регулативом ЕУ, државе чланице су обавезне да обезбеде заштиту права интелектуалне својине од стране царинских и инспекцијских органа. Оквир за поступање царинских органа у циљу заштите субјективних права интелектуалне својине садржан је у посебном одељку TRIPS (*„Мере за заштиту интелектуалне својине на граници“*). Такође, на нивоу ЕУ поступак заштите права интелектуалне својине од стране царинских органа уређен је Правилном Савета из 2003. године о царинском поступку и мерама против робе за коју се сумња да се њоме повређују права интелектуалне својине.

У последњих неколико година, заштита права интелектуалне својине од стране инспекцијских органа даје изузетно добре резултате. Предуслов за то је стварање правног основа (усвајање одговарајућих прописа) којима су инспекцијски органи добили овлашћења да предузимају мере у циљу искључења из промета предмета у којима су садржана права интелектуалне својине.

Закључак да је управноправноправна заштита субјективних права интелектуалне својине, у ширем смислу вид судске заштите, произилази из две чињенице: прво,

коначни управни акти подлежу судској контроли; друго, коначну одлуку о судбини привремено одузете робе за коју се сумња да се њоме повређују субјективна права интелектуалне својине, а коју врше царински и инспекцијски органи доноси суд.

Пети део рада биће посвећен казненоправној заштити у случају повреде субјективних права интелектуалне својине. Како је крађа интелектуалне својине, односно пиратерија и кривотворење попримила размере епидемије са штетним последицама по националне економије и здравље људи, у последних неколико година казненоправној заштити због повреде права интелектуалне својине посвећује се одговарајућа пажња. И за овај вид заштите заслуга припада TRIPS који прописује обавезу за државе чланице СТО али и оне које претендују да то постану да националним законодавством предвиде обавезну кривичноправну заштиту бар у случају свесног кривотворења жига или пиратства ауторских права која се врше на комерцијалној основи, сугеришући при томе да казне треба да буду довољно високе да служе као мера одвраћања. Тиме је постављен само минимум заштите, уз препоруку да се кривичноправна заштита предвиди и у другим случајевима повреде права интелектуалне својине. Полазећи од негативних последица и несагледиве економске штете које настају повредом права интелектуалне својине, у националним законодавствима изражен је тренд јачања кривичноправне заштите субјективних права интелектуалне својине не само проширивањем кривичних дела, привредних престапа и прекршаја којима се чини повреда права интелектуалне својине и поштравањем санкција, већ и оснивањем посебних државних органа за борбу против високотехнолошког криминала, где права интелектуалне својине заузимају посебно место.

У овом делу рада биће посебно анализирана кривична дела повреде права интелектуалне својине и критички указано на неједнак третман појединих субјективних права интелектуалне својине бар када је реч о кривичноправној заштити.

2. 3. Хипотезе

Полазећи од чињенице да је хипотеза условљена дефинисаним предметом и научним циљем истраживања, то ће се опште и посебне хипотезе заснивати на претпоставкама о постојању одређених појава, чинилаца и веза обухваћених предметом истраживања. У том смислу истраживања ће се заснивати на следећим хипотезама:

1. У стварању интелектуалних добара (проналазака, ауторских дела, топографија интегрисаног кола...) ангажује се најкреативнији људски потенцијал, улажу велика средства и време. Што једно интелектуално добро има већу вредност то је примамљивије за кривотворење и пиратерију. Зато је адекватна судска заштита субјективних права интелектуалне својине од пресудног значаја за субјекте који стварају интелектуална добра.

2. Субјективна права интелектуалне својине припадају групи грађанских, приватних права, будући да се њима превасходно штите појединачни-приватни интереси. Међутим, све више је изражен и јавноправни карактер права интелектуалне својине. То се нарочито огледа у великим фискалним губицима државе у случају нелегалног коришћења заштићених права интелектуалне својине. Прожимање приватноправних и јавноправних елемената у праву интелектуалне својине утиче на успостављање комплексног система заштите права. Судска заштита субјективних права интелектуалне својине је адекватна само ако се

остварује на целovit начин, тј. свим облицима заштите, грађанскоправном, управноправном и казненоправном.

3. Претпоставка за остваривање судске заштите сваког субјективног права, па и субјективних права интелектуалне својине је повреда права. Код већине субјективних права интелектуалне својине, повреда права врши се на непосредан начин, што је релативно лако утврдити. Међутим, за нека субјективна права интелектуалне својине (патент, ауторско и сродна права), поред непосредне постоји и посредна повреда права. Посредна повреда права представља радње којима се омогућава, прикрива, олакшава или припрема непосредна повреда права. Овај вид повреде права је знатно теже идентификовати, па је за његово откривање неопходно добро познавање садржине субјективних права интелектуалне својине

4. У листи тужбених захтева који се могу истаћи у случају повреде субјективних права интелектуалне својине, нарочито је значајан захтев за уништење или преиначење предмета којима је учињена повреда права, као и алата и опреме којима су ти предмети произведени. Иако је уништење предмета којима је учињена повреда права можда ближа казним мерама, она је ипак грађанскоправна санкција. С обзиром на радикални карактер овог тужбеног захтева, приликом разматрања, суд мора узети у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и наложених правних средстава, и интереса трећих лица. Уништењем или преиначењем предмета, алата и опреме задире се у право својине туженог, па се мора водити рачуна о усклађивању интереса тужиоца и туженог. У вези са овим тужбеним захтевом се, између осталог, поставља питање међусобног односа заштите права својине и заштите субјективног права интелектуалне својине. Да ли је и у којим ситуацијама основано тражити уништење и има ли места примени алтернативних мера?

5. Уколико је повредом субјективног права интелектуалне својине проузрокована штета, што је скоро увек правило, неизоставан је тужбени захтев за накнаду имовинске штете. С обзиром да је код субјективних права интелектуалне својине предмет заштите нематеријално добро, није могућа натурална реституција. Због тога је у споровима за накнаду материјалне штете због повреде субјективних права интелектуалне својине једини могући начин обештећења у новчаном облику. Међутим, кључно питање које се у овом случају поставља јесте како одредити износ стварне штете и изгубљене добити. У праву интелектуалне својине постоји више могућих метода обрачуна висине штете: диференцијална метода, метода противправне добити штетника и метода аналогije са лиценцом накнадом. Недостаци ових наведених метода у законима неких држава покушавају се отклонити увођењем могућности накнаде до *троструког износа* уобичајене лицендне накнаде која би се плаћала за законито коришћење предмета заштите, ако је повреда субјективног права интелектуалне својине учињена намерно или крајњом непажњом. Поставља се питање да ли законодавства која усвајају овај систем превазилазе оквире међународне заштите и приближавају се увођењу приватне казне која није својствена грађанском праву. На крају, поставља се и питање постоје ли оправдани правнополитички разлози за повлашћенији положај субјективних права интелектуалне својине у односу на друга субјективна права?

6. Поред материјалне штете у праву интелектуалне својине неки субјекти права имају право на накнаду и нематеријалне штете. То право имају аутор и интерпретатор због повреде личноправних овлашћења. Поред ових лица, право на накнаду нематеријалне штете имају и проналазач, аутор дизајна, стваралац топографије и оплемењивач биљне сорте у погледу овлашћења да њихово име буде наведено у пријави за заштиту и осталим списима. Поставља се питање какав је

статус осталих лица, тачније носилаца права, нарочито ако су у питању правна лица. Да ли правно лице може претрпети нематеријалну штету у виду повреде пословног угледа, како се то истиче у једном делу теорије, али и појединим судским одлукама?

7. У складу са међународним стандардима заштите, неизоставно средство ефикасне заштите субјективних права интелектуалне својине је увођење привремених мера. У прописима о заштити интелектуалне својине се појмом привремених мера обухватају мере за спречавање повреде било ког субјективног права интелектуалне својине и мере за обезбеђење релевантних доказа у односу на наводну повреду. Ако постоји очигледан ризик од уништавања доказа, или, ако постоји опасност проузроковања непоправљиве штете субјекту права, могуће је да се привремене мере усвоје без обавештавања друге стране, односно по принципу *inaudita altera partes*. Уколико се предузете мере покажу као неосноване, настаје штета лицу против кога су предузете. Пред судију се поставља проблем одмеравања интереса субјекта права за ефикасном заштитом својих права и интереса трећих лица, потенцијалних повредилаца, да не претрпе штету ако се покаже да су предузете мере биле неосноване.

8. Једна од нужних претпоставки да би се успоставила владавина права и да би се отклонила свака арбитрерност, је двостепеност одлучивања и судска контрола управних одлука. На просторима бивше СФРЈ, према прописима о заштити индустријске својине, одлуке управног органа надлежног за послове интелектуалне својине биле су коначне и против њих се могао покренути управни спор. Дакле, није била обезбеђена двостепеност у одлучивању. У складу са стандардима које прописује ТРИПС, актуелним законима свих држава насталих распадом бивше СФРЈ предвиђено је да се против одлука органа управе који одлучује о захтеву за признавање одређеног субјективног права, као и против одлуке о поништају већ признатог субјективног права, може изјавити жалба надлежном органу. Међутим, законска решења у погледу органа надлежног да одлучује у другом степену је различита. У неким државама су то Већа за жалбе при органу надлежном за интелектуалну својину, у неким Комисије за жалбе а у неким је та улога поверена влади као колегијалном органу. Поставља се питање да ли Влада може да одлучује о ускостручним питањима о којима иначе одлучују стручњаци из одговарајуће области, као што је на пример испитивање услова за признавање патента и сл.

3. Подобност кандидата

Кандидат Свјетлана Ивановић је запослена на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву на месту вишег асистента за ужу привредноправну научну област-предмет Право интелектуалне својине. Кандидат је на Правном факултету Универзитета у Крагујевцу уписала трећу годину докторских студија, претходно остваривши 120 ЕСПБ на прве две године докторских студија, што је услов за пријаву теме докторске дисертације предвиђен чланом 1, став 1 Правилника о пријави, изради и одбрани докторске дисертације Универзитета у Крагујевцу и чланом 28, став 1 Правилника о докторским студијама Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

Током докторских студија Свјетлана Ивановић је објавила три рада од којих је један у часопису који је на листи министарства надлежног за науку Републике Србије (*Проширено колективно остваривање ауторског права*, у: *Право и привреда*, год. 48, бр. 4-6 (2011), стр. 996-1011), што је у складу са чланом 22, став 4 Правилника о докторским студијама Правног факултета Универзитета у Крагујевцу. Из биографских података кандидата, комисија закључује да је Свјетлана Ивановић

активно учествовала на научним и стручним скуповима посвећеним заштити и остваривању права интелектуалне својине.

На основу увида у досадашњи рад кандидата, објављене радове, досадашњег професионалног ангажовања Комисија сматра да је Свјетлана Ивановић подобна и компетентна да реализује рад на докторској дисертацији под насловом „Судска заштита субјективних права интелектуалне својине“.

4. Преглед стања у подручју истраживања

Област истраживања докторске дисертације биће обрађиван са више научних аспеката: са аспекта грађанског, кривичног и управног права. Иако је начин разматрања ове докторске дисертације амбициозно захватио наведене научне области, суштина истраживања односила би се на облике судске заштите субјективних права интелектуалне својине (грађанскоправну, управноправну и казненоправну) уз критичка указивања на неадекватност појединих законских решења и предлоге за једнак третман свих субјективних права интелектуалне својине, када је реч о судској заштити, што сада није случај.

Постоји приличан број радова, који третирају поједина питања интелектуалне својине, али нема научних радова који проблематику судске заштите субјективних права интелектуалне својине разматрају на свеобухватан начин. Кандидат се у пријави теме определио за једну веома интересантну материју у којој ће заштита субјективних права интелектуалне својине бити обрађивана на свеобухватан начин, који до сада није научно обрађиван.

5. Значај и циљ истраживања

Интелектуална својина је данас најскупља роба на светском тржишту. У ранијем периоду на просторима бивше СФРЈ али и државама са планском привредом интелектуалној својини није придаван адекватан значај. То је за последицу имало неадекватну судску заштиту субјективних права интелектуалне својине. С друге стране у државама тржишне економије вредновање интелектуалне својине одувек је било на виском нивоу. Због губитака које привредни субјекти трпе неовлашћеним коришћењем туђих заштићених интелектуалних добара, као један од услова за приступање ЕУ и СТО од држава које на то претендују захтева се адекватна заштита права интелектуалне својине, односно појачана судска заштита субјективних права интелектуалне својине. У том циљу, у Србији, али и суседним државама, у последњих неколико година, нарочито од 1995. године када је ступио на снагу TRIPS, интензивно се радило не само на усвајању нових прописа који уређују заштиту интелектуалне својине, који су у великој мери усклађени са одредбама TRIPS и регулативом ЕУ, већ и на едуковању, свих субјеката који се сусрећу са применом прописа из ове области, али и подизању свести грађана о значају интелектуалне својине на виши ниво.

Признавање субјектима права интелектуалне својине искључивих-монополских овлашћења без адекватне судске заштите једно је „голо“ право од којег субјекти права не би имали никакве користи. Због тога је адекватна судска заштита исто толико, ако не и значајнија, него само законско признање субјектима права одређених монополских права.

У условима раширене пиратерије и кривотворења најзначајнији задатак који се поставља пред надлежне органе је ефикасно спровођење законских прописа. Практична вредност рада који би се бавио судском заштитом субјективних права

интелектуалне својине, била би сагледавање законских решења, средстава и мера које стоје на располагању субјектима права, спровођење у пракси усвојених прописа и предлози за побољшање како постојећих законских решења, тако и поступање појединих органа у пракси.

Проучавајући различите облике заштите, кроз досадашњу праксу судова, требало би указати на основне проблеме са којима се сусрећу органи надлежни за спровођење и заштиту права интелектуалне својине, предлажући неопходне мере како би се ти проблеми превазишли.

Циљ је да се међународни и стандарди заштите ЕУ, прихваћени у домаћем законодавству, прилагоде специфичним приликама нашег политичког, социјалног, економског и културног окружења, како би се остварили најбољи резултати у пракси заштите појединих права интелектуалне својине.

Практични проблеми изазивају интересовање теорије и често су подстицај за критичко сагледавање у циљу проналажења решења проблема. Разматрајући постојеће облике судске заштите, требало би да се стекне увид у право интелектуалне својине као јединствен систем и заокружену целину. У раду ће бити обрађена питања заштите права интелектуалне својине као приватних права у грађанском судском поступку, али и казненоправна и управноправна заштита које су последица постојања јавног интереса у погледу заштите интелектуалне својине.

Питање судске заштите субјективних права интелектуалне својине до сада није обрађивано на свеобухватан начин. Углавном су обрађивани поједини аспекти заштите (углавном грађанскоправне), и то у форми реферата или саопштења на одређеним научним или стручним скуповима. Због тога ће у раду ово, иначе веома комплексно и сложено питање бити обрађено на свеобухватан начин.

Сагледавајући актуелне проблеме у примени и заштити субјективних права интелектуалне својине, у раду би требало да буду изнесени предлози за унапређење постојећих и изналагање нових решења, по узору на искуства из упоредног права. Анализа постојећег стања заштите субјективних права интелектуалне својине, усклађености домаћих прописа и судске праксе у овој области са међународним и европским стандардима, представљају значајан допринос правној науци.

Нови облици искоришћавања појединих права интелектуалне својине, ауторских дела и предмета сродноправне заштите, нове могућности искоришћавања и манипулације генетским материјалом и биотехнологијама, као и проширење листе субјективних права интелектуалне својине новим предметима заштите, намећу и размишљања о усавршавању свих постојећих и увођењу нових облика заштите субјективних права интелектуалне својине.

6. Веза са досадашњим истраживањима

У приказаном значају и циљу истраживања истакнуто је да питање судске заштите субјективних права интелектуалне својине није било истраживано и разматрано на свеобухватан начин. Један од најзначајнијих опуса који се веома озбиљно бави питањем значаја интелектуалне својине, и неопходности адекватне заштите субјективних права интелектуалне својине је монографија *Intellectual property a power tool for economic growth, Geneve, 2003.* аутора *Kamil Idrisa*, директора Светске организације за интелектуалну својину. У овом делу је веома студиозно и аналитички обрађено питање *економског значаја* интелектуалне својине, приходима који се остварују лиценцирањем права интелектуалне својине и губицима које трпе субјекти права интелектуалне својине због неадекватне судске заштите субјективних права интелектуалне својине. Материјал из овог дела може

представљати добар извор за израду ове дисертације. Ово тим пре што дело о коме је реч потиче од аутора који је дуго година био на челу Светске организације за интелектуалну својину, која је центар збивања свих активност које се предузимају на побољшању и унапређењу заштите права интелектуалне својине у свим државама света. У овом делу, аутор се не бави судском заштитом субјективних права интелектуалне својине већ успут указује на неопходност да се националним законодавством повреде субјективних права интелектуалне својине санкционишу таквим санкцијама (кривичним, управним и грађанским) које ће бити довољно високе и оштре да обесхрабрују субјекте који посежу за неовлашћеним коришћењем туђих права интелектуалне својине.

Што се тиче истраживања, па и литературе из области интелектуалне својине у данашњој Србији, али и у бившој СФРЈ, она је веома скромна, што је резултат односа према праву интелектуалне својине на просторима бивше СФРЈ, уопште. Ипак, као опус који има везе са темом дисертације, а који може представљати солидну основу за истраживања су уџбеник монографског карактера аутора Слободана Марковића, *Ауторско право и сродна права*, Београд, 1999, Службени гласник; монографија аутора Божића Влашковића, *Садржина и повреда патента*, Крагујевац 1999; и *Правна заштита славних жигова*, од истог аутора, Београд 1992, Савезни завод за патенте; као и монографија Субјективна права интелектуалне својине, аутора Зорана Миладиновића, 2004. центар за публикације Правног факултета у Нишу.

7. Методе истраживања

Методе истраживања су детерминисане предметом и циљем истраживања. Од правилног избора метода зависиће добијени резултати истраживања. Комплексност и карактер истраживања захтевају примену историјских, теоријских, позитивноправних, упоредноправних и статистичких метода. Ипак, основни-кључни метод који ће бити примењен је позитивноправни. Применом овог метода ће се описати облици судске заштите који су предмет истраживања. У раду ће бити анализирани облици, механизми, институти и решења садржана у позитивном праву. Осим закона којима се регулише заштита појединих права интелектуалне својине, значајни су и прописи из области кривичног, управног права, као и прописи којима се уређују судски поступци.

Ради потпунијег сагледавања проблема судске заштите субјективних права интелектуалне својине, неопходно је направити историјски осврт на досадашњи развој судске заштите. Прегледом и анализом ранијих законских решења и судске праксе, настојаће се да се објасне садашња решења која се у великој мери разликују, а што је резултат две чињенице: заштита субјективних права интелектуалне својине у складу са светским и европским стандардима, и штетне последице које настају неовлашћеним коришћењем туђих права интелектуалне својине не само по субјекте права већ и по друштвену заједницу.

Упоредноправни метод ће бити коришћен да би се утврдиле међусобне сличности и разлике које постоје у различитим правним системима у погледу судске заштите субјективних права интелектуалне својине. При томе, упоређивање ће се вршити на нивоу националних, регионалних и међународних прописа. Посебна пажња ће се обратити на усклађеност националних прописа са међународним и прописима ЕУ.

Статистичка метода биће коришћена у прикупљању података о повреди права интелектуалне својине, губицима које субјекти права трпе због неовлашћеног

коришћења њихових права интелектуалне својине, ефектима које постижу царински и инспекцијски органи у поступцима са робом којом се повређују права интелектуалне својине и судским пресудама изреченим због повреде субјективних права интелектуалне својине.

8. Очекивани резултати

У складу са општим задатком рада који би се могао дефинисати као сагледавање стања повреде права интелектуалне својине, последицама које услед тога настају и анализе судске заштите субјективних права интелектуалне својине, први очекивани резултат јесте добијање адекватне слике повреде права интелектуалне својине и практичног стања заштите базираним на донетим пресудама због повреде права интелектуалне својине у појединим областима судске заштите.

Сазнања добијена овим истраживањем послужиће да се предложи конкретне мере и активности у циљу спречавања неовлашћеног коришћења туђих права интелектуалне својине, активности на подизању свести грађана о значају интелектуалне својине на виши ниво и уједначено поступање судова исте надлежности у идентичним ситуацијама повреде субјективних права интелектуалне својине.

Сазнања добијена овим истраживањем могу бити вишенаменска: послужити надлежним државним органима за предузимање мера у циљу специјализације судова и судија за суђења у споровима због повреде субјективних права интелектуалне својине, царинским и инспекцијским органима у поступању са робом којом се повређују субјективна права интелектуалне својине, као и самим субјектима права интелектуалне својине који врло често и не знају садржину конкретних овлашћења коју чине њихова субјективна права интелектуалне својине, односно средства која им стоје на располагању у случају повреде њихових субјективних права.

Свођење кривотворења и пиратерије, или још јасније речено крађе интелектуалне својине, на ниво који је уобичајен у свету (иначе не постоји држава на свету у којој ове појаве не постоје) један је од услова за чланство сваке државе у СТО. То се може постићи само усвајањем и спровођењем у пракси законских прописима који повреду субјективних права интелектуалне својине санкционишу у складу са последицама које крађа интелектуалне својине има за субјекте права и друштвену заједницу.

Ова докторска дисертација би могла да пружи одговоре на нека од питања у вези са повредама и судском заштитом субјективних права интелектуалне својине, улози судских и управних органа у сузбијању повреде права интелектуалне својине, а која до сада нису потпуно разјашњена у постојећој литератури.

13. Оквирни садржај докторске дисертације

УВОДНА РАЗМАТРАЊА

1. Предмет истраживања
2. Циљ истраживања
3. Метод истраживања
4. Научна и друштвена оправданост истраживања

ПРВИ ДЕО
ПОЈАМ СУБЈЕКТИВНИХ ПРАВА ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ

1. Појам права интелектуалне својине
- 1.1. Појам ауторског и сродних права
- 1.2. Појам права индустријске својине
2. Историјски развој заштите права интелектуалне својине
3. Интелектуално добро као предмет заштите
4. Стицање субјективних права интелектуалне својине
5. Садржина субјективних права интелектуалне својине
6. Ограничења субјективних права интелектуалне својине
7. Правна природа субјективних права интелектуалне својине
- 7.1. Права интелектуалне својине као приватна права
- 7.2. Јавноправни карактер права интелектуалне својине

ДРУГИ ДЕО
МЕЂУНАРОДНОПРАВНИ ОКВИРИ ЗАШТИТЕ СУБЈЕКТИВНИХ ПРАВА
ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ

1. Међународне конвенције у области права интелектуалне својине
2. Споразум о трговинским аспектима права интелектуалне својине
3. Извори права Европске уније

ТРЕЋИ ДЕО
ГРАЂАНСКОПРАВНА ЗАШТИТА СУБЈЕКТИВНИХ ПРАВА
ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ

1. Појам грађанскоправне заштите субјективних права интелектуалне својине
2. Повреда субјективних права интелектуалне својине
- 2.1. Непосредна повреда субјективних права интелектуалне својине
- 2.2. Посредна повреда права субјективних права интелектуалне својине
3. Тужилац и тужени у спору због повреде права интелектуалне својине
4. Врсте тужбених захтјева због повреде права интелектуалне својине
- 4.1. Тужбени захтјев за утврђивање постојања повреде права
- 4.2. Тужбени захтјев за престанак повреде права
- 4.3. Тужбени захтјев за уништење или преиначење предмета којима је извршена повреда права
- 4.4. Тужбени захтјев за уништење или преиначење алата и опреме којима су произведени предмети којима је извршена повреда права
- 4.5. Тужбени захтјев за накнаду штете
- 4.5.1. Тужбени захтјев за накнаду материјалне штете
- 4.5.2. Тужбени захтјев за накнаду нематеријалне штете
- 4.6. Тужбени захтјев за објављивање пресуде о трошку туженог
- 4.7. Тужбени захтјев за повраћај стеченог без основа
- 4.8. Тужбени захтјев за давање података
5. Субјективне претпоставке одговорности због повреде права интелектуалне својине
6. Привремене мере

7. Мере за обезбеђење доказа
8. Застаревање права на подношење тужбе због повреде права
9. Тужба за оспоравање права
10. Тужба за признање ауторства, односно утврђивање својства проналазача
11. Тужба за заштиту права запосленог, односно послодавца
12. Надлежност и састав суда

ЧЕТВРТИ ДЕО УПРАВНОПРАВНА ЗАШТИТА СУБЈЕКТИВНИХ ПРАВА ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ

1. Појам управноправне заштите субјективних права интелектуалне својине
2. Управноправна заштита субјективних права интелектуалне својине пред управним органом надлежним за послове интелектуалне својине
 2. 1. Поступак стицања субјективних права индустријске својине
 2. 2. Ogлашавање ништавим решења о признању права индустријске својине
 2. 3. Жалба на одлуку управног органа надлежног за послове интелектуалне својине
 - 2.4. Судска контрола управних аката надлежног органа
3. Заштита субјективних права интелектуалне својине од стране царинских органа
4. Заштита субјективних права интелектуалне својине од стране инспекцијских органа

ПЕТИ ДЕО КАЗНЕНОПРАВНА ЗАШТИТА СУБЈЕКТИВНИХ ПРАВА ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ

1. Појам казненоправне заштите субјективних права интелектуалне својине
2. Кривичноправна заштита субјективних права интелектуалне својине
 - 2.1. Кривична дела против интелектуалне својине
 2. 2. Кривична дела неовлашћене употребе туђе фирме
 2. 3. Кривична дела повреде рачунарских података
3. Привредни преступи повреде права интелектуалне својине
4. Прекршаји због повреде права интелектуалне својине

ЗАКЉУЧАК ЛИТЕРАТУРА

13. Оријентациони списак литературе

Књиге, монографије и уџбеници:

- Anderman Steven, Schmidt Hedvig, *EC competition law and intellectual property rights: the regulation of innovation*, Oxford 2011;
- Bainbridge David, *Intellectual Property*, London 2007;
- Basedow Jürgen, Kono Toshiyuki, Metzger Axel, *Intellectual property in the global arena: jurisdiction, applicable law, and the recognition of judgments in Europe, Japan and the US*, Tübingen, 2010;

- Beir Friedrich-Karl, Schrick Gerhard, *From GATT to TRIPS: the agreement to trade-related aspects of intellectual property rights*, Weinheim 1996;
- Bently Lionel, Sherman Brad, *Intellectual Property Law*, Oxford 2004;
- Бесаровић Весна, *Интелектуална својина – Индустијска својина и ауторско право*, Београд 2005;
- Beyamini Amiram, *Intellectual property in the new millennium: essays in honour of William Cornish*, Cambridge 2010;
- Варга Синиша, *Право индустријске својине*, Крагујевац 2010;
- Верона Алберт, *Право индустријског власништва*, Загреб 1978;
- Влашковић Божин, *Садржина и повреда патента*, Крагујевац 1999;
- Гавриловић Слободан, *Основи и средства грађанскоправне заштите ауторских права у Југославији с освртом на упоредно право*, докторска дисертација, Правни факултет у Београду, 2006;
- Gervais Daniel, *The TRIPS Agreement – Drafting History and Analysis*, London 2008;
- Goldstein Paul, Hugenholtz Bernt, *International copyright: principles, law and practice*, Oxford 2011;
- Дамњановић Катарина, *Право интелектуалне својине и право конкуренције Европске уније*, Београд 2011;
- Dimitrov Martin, *Piracy and the State: the politics of intellectual property rights in China*, Cambridge 2009;
- Dufield Graham, Suthersanen Uma, *Global intellectual property law*, Cheltenham 2008;
- Јањић Миодраг, *Индустијска својина и ауторско право*, Београд 1982;
- Јелисавац Сања, *Интелектуална својина: међународна трговина правима интелектуалне својине*, Београд 2006;
- Klett Alexander, Sonntag Matthias, Wilske Stephan, *Intellectual Property Law in Germany*, München 2008;
- Крнета Славица, *Европско право интелектуалног власништва*, Сарајево 1996;
- Landes William, Posner Richard, *The economic structure of intellectual property law*, Cambridge 2003;
- Marett Paul, *Intellectual property law*, London 1996;
- Марковић Слободан, *Патентно право*, Београд 1997;
- Марковић Слободан, *Ауторско право и сродна права*, Београд 1999;
- Марковић Слободан, *Право интелектуалне својине*, Источно Сарајево 2007;
- Matthews Duncan, Higgott Richard, *Globalising Intellectual Property Rights: the TRIPS agreement*, London 2009;
- MacQueen Hector, Waelde Charlotte, Laurie Graeme, Brown Abbe, *Contemporary intellectual property: law and policy*, Oxford 2011;
- Merges Robert, *Justifying intellectual property*, Cambridge 2011;
- Миладиновић Зоран, *Субјективна права интелектуалне својине*, Ниш 2004;
- Миладиновић Зоран, *Право интелектуалне својине*, Крагујевац 2009;
- Митровић Јездимир, *Ауторско право и право индустријске својине кроз судску праксу*, Београд 1992;
- Николић Душан, *Грађанскоправна санкција – генеза, еволуција и савремени појам*, Нови Сад 1995;

- Нинковић Моника, Дамњановић Катарина, Цвијан Владимир, *Грађанско право-Интелектуална својина: хармонизација домаћег законодавства са правом Европске уније*, Београд 2004;
- Орлић Миодраг, *Закључење уговора*, Београд 1993;
- Петровић Слободан, *Компјутерски криминал*, Београд 2001;
- Познић Боривоје, *Грађанско процесно право*, Београд 1986;
- Prime Terence, Booton David, *European intellectual property law*, Aldershot 2000;
- Радишић Јаков, *Облигационо право (општи део)*, Београд 1979;
- Радојковић Живан, *Личноправни (морални) елементи ауторског права*, Београд 1966;
- Rahnasto Ilka, *Intellectual property rights, external effects and anti-trust law: leveraging IPRs in the communications industry*, Oxford 2003;
- Sinjela Mpazi, *Human Rights and Intellectual Property Rights: tensions and convergences*, Leiden 2007;
- Спаић Војислав, *Теорија ауторског права и ауторско право у СФРЈ*, Београд – Загреб – Чаковец 1983;
- Станковић Обрен, Водинелић Владимир, *Увод у грађанско право*, Београд 1996;
- Стојановић Драгољуб, Антић Оливер, *Увод у грађанско право*, Београд 2001;
- Sherwood Robert, *Intellectual property and economic development*, San Francisco 1990;
- Spence Michael, *Intellectual property*, New York 2007;
- Stoll Peter-Tobias, Busche Jan, Arend Katrin, *WTO – trade related aspects of intellectual property rights (Max Planck commentaries on world trade law)*, 2009;
- Torremans Paul, *Holyoak and Torremans intellectual property law*, Oxford 2005;
- Fawcett James, Torremans Paul, *Intellectual property and private international law*, Oxford 2001;
- Церовић Драгомир, *Правна заштита интелектуалне својине у свету: заштита проналазака, заштита ауторских права*, Београд 1994;
- Cornish Graham, *Copyright issues related to electronic media*, London 1993;
- Cornish William, Llewelyn David, *Intellectual property: patents, copyright, trade mark and allied rights*, London 2003;
- Correa Carlos Maria, *Trade related aspects of intellectual property rights: a commentary on TRIPS agreement*, Oxford 2007;
- Шуман Јанко, *Законски прописи из области индустријске својине*, Загреб 1931;
- Шуман Јанко, *Коментар Закона о заштити ауторског права и међународних прописа*, Београд 1935.

Чланци у часописима и зборницима:

- Бановић Божидар, Ђокић Зоран, *Проблеми кривично-правне заштите ауторских и других сродних права у Републици Србији*, *Безбедност* 5 (2003);
- Бесаровић, Весна, *Нове тенденције у развоју заштите права интелектуалне својине*, *Анали ПФ Београд*, 1/2007;
- Варга Сениша, *Тужбе у оквиру патентног права*, *Гласник Адвокатске коморе Војводине*, 4-5 (2008);

- Веровић Марко, *Усклађеност казненоправне заштите права индустријског власништва у Републици Хрватској с тенденцијама заштите у Еуропској унији*, Зборник Правног факултета у Ријеци, 1/2010;
- Влашковић Божин, *Посредна повреда патента у Закону о патентима СР Југославије*, Право и привреда 5-8/1998;
- Гавриловић Слободан, *Интелектуална својина – „најсветија од свих својина“*, Правни живот, 11/2002;
- Gordon Wendy, *Of harms and benefits: torts, restitution, and intellectual property*, Journal of Legal Studies, vol. XXI, 1992;
- Груевска Александра, Наумовски Гоце, Стефановски Љубиша, *Кривично-правна заштита интелектуалне својине у Македонији*, Правни живот, 11/2006;
- Дамњановић Катарина, *Европска унија и Светска трговинска организације: преузимање обавеза из ТРИПС споразума*, Право и привреда, 5/8 (2006);
- Дедијер Милован, *Нематеријална штета и њена накнада*, Правни живот 9-10/1992;
- Делић Наташа, *Кривичноправна заштита ауторског и сродних права*, Архив за правне и друштвене науке, 3/4 (2005);
- Делић Наташа, „Кривична дела против интелектуалне својине“, у: *Нова решења у кривичном законодавству и досадашња искуства у примени*, Београд 2006;
- Дракулић Мирјана, Дракулић Ратомир, *Електронска трговина, интелектуална својина и право*, Правни живот, 11/2000;
- Дудаш Атила, *Накнада штете због повреде личних права аутора*, Зборник радова Правног факултета у Новом Саду, 2/2006;
- Ђорђевић Живомир, *Средства грађанскоправне заштите ауторских дела и облика индустријске својине и субјективних права поводом њих у нашем праву*, Гласник Правног факултета у Крагујевцу, 1988;
- Иванова-Бојациевска Мирјана, *Заштита права интелектуалне својине у Македонији*, Правни живот 11/2003;
- Јовановић Михаило, *Класично и електронско пиратство*, Правни живот, 10/1998;
- Козар Владимир, *Врсте штете због повреде права на жиг и нелојалне конкуренције*, Право и привреда 5-8/2000;
- Козар Владимир, *Одређивање привремене мере у поступку грађанскоправне заштите жига*, Правни живот 11/2002;
- Крнета Славица, „Лична права правних лица“, у: *Одабране теме приватног права*, Сарајево 2007;
- Крнета Славица, „Новчана накнада нематеријалне штете због повреде ауторског права“, у: *Одабране теме приватног права*, Сарајево 2007;
- Kur Annette, *The Enforcement Directive – Rough Start, Happy Landing?* IIC, 2004, Vol. 35;
- Kur Annette, *Statement of the Max-Planck-Institute for Intellectual Property, Competition and Tax Law to the proposal for a directive of the European Parliament and of the Council on criminal measures aimed at ensuring the enforcement of intellectual property rights*, IIC, 2006, Vol. 37;
- Kur Annette, *A Farewell to Crossborder Injunctions? The ECJ Decisions GAT v. LuK and Roche Nederland v. Primus and Goldenberg*, IIC, 2006, Vol. 37;
- Лакићевић Вуксан, *Интелектуална својина: питање хармонизације прописа са правом ЕЗ*, Право, теорија и пракса, 5/6 (2003);

- Манигодић Миленко, *Накнада штете у случају повреде патента или жига*, Правни живот 11-12/1992;
- Манић, Бранислав, *Нека правна питања из области заштите од повреде права интелектуалне својине и права конкуренције у СРЈ*, Бранич, 3/4 (2000);
- Марић Снежана, *Право правних лица на неумовинску штету*, Правни живот 10/2002;
- Марић Снежана, *Заштита интелектуалне својине у праву Европске уније*, Правни информатор 6/2005;
- Марковић Вера, *Накнада неумовинске штете правних лица*, Правни живот 10/2001;
- Марковић Слободан, *Интелектуална права*, Правни живот 1/2 (1995);
- Марковић Слободан, *Хармонизација ауторског и суседних права у СР Југославији са регулативом ГАТТ-а и Европске уније*, Право и привреда 5/8 (1996);
- Миладиновић Зоран, *Регулатива Европске уније из области ауторског и сродних права*, Европско законодавство 1 (2002);
- Миладиновић Зоран, *Судска заштита субјективних права интелектуалне својине у нашем праву*, Правни живот 11/2003;
- Миладиновић Зоран, *„Грађанскоправна заштита интелектуалне својине“*, у: *Грађанска кодификација*, Ниш 2003;
- Миладиновић Зоран, *„Накнада нематеријалне штете због повреде права интелектуалне својине у судској пракси“*, у: *Грађанска кодификација*, Ниш 2004;
- Миладиновић Зоран, *Царински поступак са робом којом се повређују права интелектуалне својине*, Право, теорија и пракса, 7/8 (2006);
- Миладиновић Зоран, *Споразум о трговинским аспектима права интелектуалне својине*, Европско законодавство, 15-16 (2006);
- Миладиновић Зоран, *„Заштита права интелектуалне својине у Србији некад и сад“*, у: *Српско право – некад и сад*, Крагујевац 2007;
- Миладиновић Зоран, *Кривичноправна заштита права интелектуалне својине*, Право, теорија и пракса 3/4 (2007);
- Миладиновић Зоран, *Привредни преступи и прекршаји због повреде права интелектуалне својине*, Правни живот, 13/2008;
- Миладиновић Зоран, *„Накнада штете по ЗОО и прописима о заштити права интелектуалне својине“*, у: *Тридесет година Закона о облигационим односима*, Крагујевац 2008;
- Милић Димитрије, *Привремене мере и обезбеђење доказа као средство заштите ауторског и сродних права*, Правни живот 11/2000;
- Миловановић Зоран, *Компјутерски криминалитет и електронско пиратство*, Правни живот 8/10 (1991);
- Милојевић Марко, *Интелектуална својина у Европским споразумима*, Право и привреда, 5-8 (2000);
- Павић Сениша, *Нематеријална штета због повреде моралног ауторског права*, Правни живот 9-10/1992;
- Поповић Душан, *Коегзистенција права интелектуалне својине и имена Интернет домена – сукоби и њихово решавање*, Страни правни живот 1/2003;
- Поповић Слободан, *Трострука накнада штете у случају повреде права индустријске својине*, Правни живот 11/95;
- Прекајац Зоран, *Мултилатерални оквир за заштиту права интелектуалне својине и светска трговинска организација*, Анали Економског факултета у Суботици, бр. 2/1997;

- Раденковић-Јоцић Драгана, *Интелектуална својина: елемент заједничког тржишта ЕУ*, Теме, 2/2007;
- Радовановић Сања, *Трострука накнада у нашем праву интелектуалне својине*, Правни живот 11/2003;
- Радовановић Сања, *Ауторско право vs. право својине*, Правни живот, 11/2004;
- Спасић Видоје, *Нови законски оквир за заштиту интелектуалне својине у Србији*, Правни живот, 11/2006;
- Стаменковић Јасмина, „Привремене мере и поступци заштите интелектуалне својине“, у: *Закон о парничном поступку кроз праксу трговинских судова*, Београд 2007;
- Straus Joseph, *О улози интелектуалне својине у новом светском економском поретку*, Европски правник, 3/2006;
- Тијанић Павле, *Привремене мере у споровима због повреде интелектуалних права*, Правни живот 11/1997;
- Трајчевска Роза, *Заштита права интелектуалне својине привреде у транзицији*, Економске теме, 2 (1998);
- Цетинић Маринка, *Компјутерска кривична дела и њихови појавни облици*, Правни живот, 10/1998.

Прописи (међународни, регионални, национални)

10. Име ментора са образложењем

Имајући у виду предмет предложене докторске дисертације, уз уважавање предлога кандидата, Комисија предлаже да се за ментора одреди проф. др Зоран Миладиновић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, за ужу привредноправну научну област. Предмет интересовања проф. др Зорана Миладиновића је област интелектуалне својине, чији су скоро сви објављени радови из ове области

11. Научна област дисертације

Пријављена тема докторске дисертације је из привредноправне научне области.

12. Научна област чланова комисије

Сви предложени чланови комисије баве се проучавањем и научним истраживањем из области интелектуалне својине. Др Божин Влашковић редовни је професор Правног факултета у Крагујевцу за ужу привредноправну научну област-предмет Ауторско право и Право индустријске својине на основним студијама и Право интелектуалне својине на докторским студијама. Др Слободан Марковић, редовни је професор Правног факултета у Београду за ужу грађанскоправну научну област-предмет Ауторско право и Право индустријске својине на основним, мастер и докторским студијама. Др Зоран Миладиновић ванредни је професор Правног факултета у Крагујевцу за ужу привредноправну научну област-предмет Ауторско право на основним студијама и Право интелектуалне својине на докторским студијама.

13. Закључак и предлог Комисије

Имајући у виду све наведено, Комисија је мишљења да је тема докторске дисертације јасно формулисана, да је веома актуелна и да код нас није довољно истражена. Из приложеног концепта рада и приложеног оријентационог списка литературе која ће бити коришћена у истраживању, као и досадашњег рада кандидата, Комисија сматра да је кандидат Свјетлана Ивановић способна да предложеној тему квалитетно обради.

На основу изложеног, Комисија сматра да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације и предлаже Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Крагујевцу да донесе одлуку којом се кандидату Свјетлани Ивановић одобрава израда докторске дисертације под називом „Судска заштита субјективних права интелектуалне својине“.

Крагујевац, 28.02.2012.

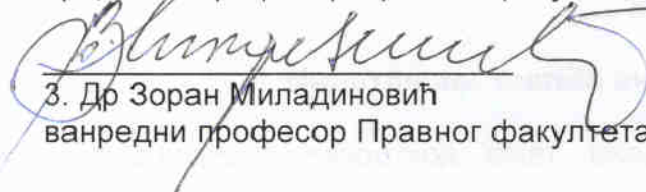
ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1. Др Слободан Марковић
редовни професор Правног факултета у Београду

2. Др Божин Влашковић
редовни професор Правног факултета у Крагујевцу

3. Др Зоран Миладиновић
ванредни професор Правног факултета у Крагујевцу